

Бондарчук Ю. Стратегії викладання іноземних мов у закладах вищої освіти. *Освіта. Інноватика. Практика*, 2024. Том 12, № 1. С. 32-38. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol12i1-005>

Bondarchuk Ju. Stratehii vykladannia inozemnykh mov u zakladakh vyshchoi osvity [Strategies for foreign language teaching in higher education]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka – Education. Innovation. Practice*, 2024. Vol. 12, No 1. S. 32-38. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol12i1-005>

УДК 378.02

DOI: 10.31110/2616-650X-vol12i1-005

Юлія БОНДАРЧУК

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-4851-8701>
bondarchuk_julia28@ukr.net

СТРАТЕГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Стаття розглядає ключові стратегії та методи викладання іноземних мов у закладах вищої освіти. Вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти займає центральне місце в системі сучасної освіти, розкриваючи перед студентами нові можливості в глобальному світі. В даній статті докладно аналізуються ключові стратегії та методи викладання іноземних мов, базуючись на результативному аналізі наукових досліджень та даних, що охоплюють цю тематику. Зазначено, що ефективне викладання іноземних мов вимагає комплексного підходу та врахування різноманіття індивідуальних потреб студентів. Стаття розкриває важливість практичного використання мови в майбутній кар'єрі та міжнародних взаємодіях для студентів. Цей підхід допомагає студентам бачити конкретні переваги вивчення іноземних мов та стимулює їхній інтерес. Розглядаючи різноманітність індивідуальних потреб студентів у вивченні мови, в статті звертається увага на академічні цілі, культурне занурення, подорожі та інші аспекти. Досліджується, які стратегії надають можливість задовольняти ці різні потреби та створювати індивідуальні освітні плани. Наприклад, студенти, які мають намір працювати в іншомовному середовищі, можуть віддавати перевагу спеціалізованим курсам та практичним тренінгам, спрямованим на розвиток бізнес-мовлення та міжкультурної комунікації. Частина статті присвячена підвищенню мотивації студентів. Автор розглядає різні підходи до стимулювання інтересу студентів до вивчення мови через практичні проекти, міжнародні стажування, мовні клуби та інші методи. Важливим елементом цього підходу є створення учбових сценаріїв, які адаптовані до індивідуальних інтересів студентів, тим самим забезпечуючи їхню активну участь у навчальному процесі. Інтеграція практичного використання мови в реальних умовах, підвищення мотивації через практичні проекти та залучення студентів до міжнародної спільноти можуть слугувати ключовими елементами успішного навчання іноземних мов в університетському середовищі.

Ключові слова: викладання іноземних мов; стратегії вивчення мови; інтеграція технологій; мотивація студентів; рівень володіння мовою.

Julia BONDARCHUK

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-4851-8701>
bondarchuk_julia28@ukr.net

STRATEGIES FOR FOREIGN LANGUAGE TEACHING IN HIGHER EDUCATION

Abstract. This article examines the main strategies and methods for teaching foreign languages in higher education. Foreign language learning in higher education is central to the modern education system and opens up new opportunities for students in a global world. This article provides an in-depth analysis of the key strategies and methods of foreign language teaching, based on an effective analysis of academic research and data on the subject. It finds that effective language teaching requires a comprehensive approach and consideration of the diversity of individual students' needs. The article highlights the importance of practical language use for students in future careers and international interactions. This approach helps students to see the concrete benefits of language learning and stimulates their interest. Recognising the diversity of students' individual language learning needs, the article focuses on academic goals, cultural immersion, travel and other aspects. It explores what strategies can be used to meet these different needs and create individual learning plans. For example, students who intend to work in a foreign language environment may prefer specialised courses and practical training aimed at developing business language and intercultural communication. Part of the article is devoted to increasing student motivation. The author discusses different approaches to stimulate students' interest in language learning through practical projects, international internships, language clubs and other methods. An important element of this approach is the creation of learning scenarios adapted to students' individual interests, thus ensuring their active participation in the learning process. Integrating practical language use in real-life settings, increasing motivation through practical projects and involving students in the international community can serve as key elements of successful foreign language learning in the university environment.

Keywords: foreign language teaching; language learning strategies; technology integration; student motivation; language proficiency.

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі вміння спілкуватися кількома мовами стало безцінним активом, що відкриває двері до безлічі академічних, професійних та особистих можливостей. Як наслідок, заклади вищої освіти все частіше визнають важливість вивчення іноземних мов як невіддільної частини своєї освітньої програми. Однак викладання іноземних мов у закладах вищої освіти представляє унікальний набір викликів і можливостей, які потребують стратегічного підходу. Заклади вищої освіти – це динамічне середовище, що характеризується різноманітними студентськими групами, кожна з яких має власну мовну підготовку, мотивацію та цілі. Таким чином,

традиційний, універсальний підхід до викладання мови стає все більш неактуальним. Ця стаття слугує дорожньою картою для тих, хто прагне орієнтуватися в динамічному середовищі викладання іноземних мов у вищій освіті. Вона висвітлює важливість розроблення комплексної та адаптивної стратегії, яка враховує унікальні потреби, мотивацію та цілі студентів у цьому середовищі. Спираючись на сучасні дослідження, найкращі педагогічні практики та приклади з реального життя, ми пропонуємо ідеї та практичні рекомендації для розроблення індивідуальних підходів до викладання, які покращують загальний освітній досвід.

Володіння мовою є життєво-важливим компонентом усебічно розвиненої освіти, що дає змогу студентам долучитися до глобальних перспектив, отримати доступ до міжнародних кар'єрних можливостей і сприяти міжкультурному розумінню [1]. Досліджуючи тонкощі викладання іноземних мов у ЗВО, ми заглибимося в різноманітні потреби студентів, роль технологій у викладанні мови та важливість підходів, орієнтованих на студента.

В епоху, коли мовна освіта стрімко розвивається, а світові культури взаємопов'язані як ніколи, закладам вищої освіти необхідно адаптувати та вдосконалювати свої стратегії викладання іноземних мов, щоб залишатися актуальними та ефективними. Розроблення ефективних стратегій викладання іноземних мов у закладах вищої освіти є динамічною галуззю, що постійно розвивається. Вивчення іноземних мов уже давно визнано важливим компонентом усебічної освіти. Вона забезпечує студентів мовними та культурними компетентностями, необхідними для процвітання у все більш глобалізованому світі. Для вирішення проблем і можливостей, пов'язаних з цією освітньою діяльністю, протягом багатьох років з'явилася велика кількість досліджень і наукових дискусій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Історично склалося так, що викладання іноземних мов у закладах вищої освіти часто спиралося на традиційні методи, які надавали пріоритет граматичним навичкам. Однак з розвитком галузі викладачі почали застосовувати більш комунікативні та емпіричні підходи. Комунікативне викладання мови (КВМ) стало провідною педагогічною концепцією, що підкреслює важливість змістовного спілкування у вивченні мови. Крім того, набуло популярності вивчення мови на основі завдань, яке пропонує студентам можливість брати участь у використанні мови в реальному світі. Досвід навчання за кордоном був визнаний за його трансформаційний вплив на рівень володіння мовою та культурну компетентність. Тим часом, інтеграція технологій та використання онлайн-ресурсів стає все більш поширеним явищем.

Незважаючи на ці досягнення, проблеми залишаються. Кваліфікація викладачів мов продовжує залишатися предметом дискусій, а дослідження підкреслюють позитивну кореляцію між кваліфікацією викладача та результатами студентів. Постійною проблемою залишається мотивація студентів до продовження вивчення мови [8].

Заклади вищої освіти характеризуються різноманітними студентськими контингентами з різними рівнями володіння мовою, мотивацією та цілями [5]. Ця різноманітність потребує адаптивних стратегій викладання [3]. Викладачі іноземних мов у закладах вищої освіти стикаються з низкою викликів, зокрема з великими розмірами класів, обмеженою кількістю контактних годин і необхідністю збалансувати рівень володіння мовою з вивченням змісту. Інтеграція технологій у викладання мов набуває все більшого значення. Дослідження підкреслюють переваги цифрових інструментів, мультимедійних ресурсів та онлайн-платформ для покращення досвіду вивчення мови. Усе більше уваги приділяється підходам, орієнтованим на студентів, коли вони відіграють активну роль у вивченні мови. Такий підхід сприяє автономії, мотивації та залученню. Розроблення освітньої програми відіграє вирішальну роль в іншомовній освіті. Дослідження показують, що добре розроблені освітні програми мають відповідати інституційним цілям і задовольняти потреби різних груп студентів. Належний розподіл ресурсів, включно з підготовкою викладачів, матеріалами та технологіями, має важливе значення для ефективного викладання мов. Ефективні методи оцінювання, включаючи формувальне та підсумкове оцінювання, мають вирішальне значення для вимірювання прогресу студентів та успішності програми. Мовна освіта у закладах вищої освіти сприяє розвитку глобальної компетентності. Володіння мовою відкриває перед студентами перспективи міжнародного масштабу і сприяє міжкультурному взаєморозумінню. Тематичні дослідження з різних закладів демонструють успішні стратегії викладання іноземних мов. Ці реальні приклади дають уявлення про ефективні підходи.

Огляд літератури висвітлює складнощі та можливості розроблення стратегій викладання іноземних мов у закладах вищої освіти. Він підкреслює потребу в адаптивних, орієнтованих на студента та технологічно вдосконалених стратегіях. Також підкреслюється важливість розроблення навчальних програм, розподілу ресурсів і методів оцінювання. Спираючись на результати попередніх досліджень, ми намагаємося забезпечити основу для вивчення інноваційних стратегій викладання, пристосованих до унікальних потреб студентів у вищій освіті.

Мета дослідження. Це дослідження має на меті оцінити сучасний стан стратегій викладання іноземних мов у закладах вищої освіти та дослідити інноваційні підходи до вдосконалення мовної освіти.

◆ Сучасний стан стратегій викладання іноземних мов. Наше дослідження показало, що більшість закладів вищої освіти використовують традиційні методи викладання іноземних мов, такі як лекції та підручники. Хоча ці методи забезпечують фундамент, вони часто не сприяють вільному володінню мовою та навичкам спілкування в реальному світі. Лише обмежена кількість закладів використовує сучасні комунікативні підходи, які надають перевагу зануренню, інтерактивним видам діяльності та навчанню з використанням технологій.

◆ Роль технологій у мовній освіті. Технології змінили правила гри в іншомовній освіті. Онлайн-платформи, віртуальна реальність і додатки для вивчення мови дедалі більше інтегруються в стратегії викладання. Ці інструменти не лише надають студентам більш гнучкі можливості для навчання, але й дозволяють викладачам відстежувати прогрес і адаптувати навчання до індивідуальних потреб.

◆ Важливість культурної компетентності. Наше дослідження підкреслило, що закладам вищої освіти необхідно зосередитися не лише на володінні мовою, а й на культурній компетентності. Вплив автентичного культурного досвіду через програми обміну, стажування та крос-культурні заходи значно покращує розуміння студентами мови та її контексту.

◆ Мотивація та залучення студентів. Мотивація та зацікавленість студентів є критично важливими чинниками у вивченні мови. Ефективними методами підтримання інтересу студентів до вивчення іноземних мов є навчання у співпраці та експериментальне навчання, включаючи групові проекти та використання мови в реальному житті.

◆ Розвиток викладачів. Інвестиції у розвиток викладачів виявилися важливим компонентом успішної мовної освіти. Безперервне навчання та підтримка викладачів у впровадженні інноваційних методів викладання та інтеграції технологій мають вирішальне значення для успіху мовних програм.

◆ Оцінювання та зворотний зв'язок. Ефективне оцінювання та своєчасний зворотний зв'язок відіграють життєво важливу роль у мовній підготовці. Заклади вищої освіти мають застосовувати комплексні методи оцінювання, які оцінюють мовну та культурну компетентність, надаючи студентам чітке розуміння їхнього прогресу.

◆ Інклюзивна мовна освіта. Сприяння інклюзивній мовній освіті, пропонуючи різноманітні мовні варіанти, підтримуючи різні стилі навчання та враховуючи різні рівні володіння мовою, є життєво важливим у вищій освіті. Інклюзивність гарантує, що мовна освіта є доступною і корисною для ширшого кола студентів.

Виклад основного матеріалу. На початковому етапі нашого дослідження було проведено аналіз актуальних потреб студентської аудиторії щодо освоєння іноземної мови в закладах вищої освіти. Ця оцінка потреб у вивченні мови є ключовим етапом передпроектного етапу, спрямованого на формування стратегії навчання. Вона дозволяє систематизувати та оптимізувати освітній процес, враховуючи унікальні потреби студентів, з метою досягнення максимальної ефективності та досягнення запланованих навчальних цілей.

У рамках реалізації нашого дослідження ми здійснили опитування студентів (загальна кількість студентів, які приймали участь в опитуванні – 186), які навчаються на іншомовних програмах у закладах вищої освіти України (Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний університет «Києво-Могилянська академія», Київський національний університет технологій та дизайну), як показано в Таблиці 1.

Таблиця 1.

Оцінка потреб студентів у вивченні іноземних мов

	Яка ваша основна мотивація для вивчення іноземної мови?				Які види діяльності, на Вашу думку, можуть слугувати ефективними чинниками підвищення мотивації вивчення іноземної мови?				
	Підготовка до іспиту або сертифікації, %	Подорожувати та спілкуватися з людьми з інших країн, %	Підвищення рівня володіння мовою для просування по кар'єрних сходах, %	Вивчення та розуміння різних культур, %	Участь у програмах обміну, міжнародних стажуваннях та інших подібних заходах, %	Використання змішаних підходів до навчання, які поєднують як онлайн, так і офлайн методи, пропонуючи гнучкість та можливості для самонавчання, %	Співпрацювати з іншими студентами для колективного навчання, визнаючи мотивуючі та ефективні аспекти групового навчання, %	Використання цікавих онлайн-ресурсів, які роблять вивчення мови приємним і сприяють взаємодії, %	
Студенти першого курсу	24%	78%	74%	30%	85%	23%	21%	54%	
Студенти другого курсу	19%	69%	82%	21%	87%	41%	15%	42%	

Основні висновки, зроблені з цього аналізу, охоплюють кілька аспектів. По-перше, існує чіткий акцент на важливості використання мовних навичок у реальному контексті, оскільки більшість студентів висловили свою основну мету як практичне застосування мови у своїй майбутній кар'єрі та міжнародній взаємодії. По-друге, дослідження виявило різноманітність індивідуальних потреб студентів у вивченні мови, що охоплюють академічні заняття, культурне занурення, подорожі тощо. Нарешті, було помітно, що значна частина студентів повідомила про посилення мотивації до вивчення іноземних мов під час участі в практичних проєктах, міжнародних стажуваннях та участі в програмах обміну.

На основі цих висновків і даних аналізу можна розробити ефективну стратегію для вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти. Існують деякі ключові кроки, які можна врахувати:

1. Реалізація практичного навчання. Забезпечення можливостей для студентів використовувати мовні навички у реальних ситуаціях. Це може включати в себе проєкти, де студенти спілкуються з носіями мови, а також стажування та участь у міжнародних програмах обміну. Мовне середовище на кампусі – тут можна говорити про створення сприятливого мовного середовища, де студенти можуть здобувати практичний досвід спілкування іноземною мовою. Це може включати в себе мовні клуби, групи обговорення, тематичні заходи та мовні партнерства, де студенти можуть спілкуватися з носіями мови або іншими студентами, які вивчають цю мову. Мовні практичні проєкти – тут необхідно заохочувати студентів до участі в мовних практичних проєктах, які потребують використання мовних навичок у реальних ситуаціях. Це може бути наприклад, організація заходів для іноземних гостей, де студенти виступають як гіді або перекладачі, робота над міжнародними дослідницькими проєктами або участь у мовних конкурсах і фестивалях. Міжнародні стажування – надання можливостей для студентів вирушити на міжнародне стажування або практику в країнах, де вони можуть активно використовувати іноземну мову. Це може бути частиною академічних програм або незалежними ініціативами студентів. Мовні екскурсії та подорожі – організація мовних екскурсій та подорожей, які дають студентам можливість вивчати мову в природному середовищі і взаємодіяти з місцевими жителями. Це може включати в себе літні мовні школи, екскурсії до країн, де мова є офіційною, та інші практичні мовні досвіди. Залучення носіїв мови – нажаль через вторгнення російської федерації на територію незалежної України і військові дії зараз важко вирішити питання щодо залучення носіїв мови, але в майбутньому це гарна можливість для ведення мовних занять, лекцій та інтерактивних зустрічей зі студентами. Взаємодія з носіями мови допомагає студентам оточити себе аутентичними мовними контекстами. Міжнародні проєкти та співпраця – активне залучення в міжнародні проєкти, дослідження та співпрацю з іншими університетами та організаціями з метою забезпечення можливостей для студентів працювати над міжнародними проєктами та спілкуватися з іноземними колегами. Загальна мета реалізації практичного навчання – це створення навколишнього середовища, де студенти можуть використовувати мовні навички у реальних ситуаціях, отримувати практичний досвід і мотивуватися до активного вивчення іноземної мови.

2. Індивідуальний підхід. Урахування різних індивідуальних потреб студентів у вивченні мови. Для деяких це може бути академічними заняттями, для інших – культурним зануренням чи подорожами. Забезпечення різноманітних можливостей навчання для задоволення різних потреб. Академічні потреби – розпізнавання різних академічних потреб студентів у вивченні мови. Деякі студенти можуть вивчати мову як основний предмет своєї освіти, тому важливо надавати їм глибокі та структуровані курси з акцентом на граматику, літературу та письмо. Інші можуть вивчати мову для використання у конкретних галузях (наприклад, медицина, бізнес), і їм можна пропонувати спеціалізовані програми. Культурне занурення – розгляд важливості культурного занурення для додаткового розвитку мовних навичок студентів. Це може включати в себе можливість вивчення культури і традицій країн, де розмовляють цією мовою, у формі курсів, виставок, кіносеансів, культурних заходів тощо. Мовні потреби для подорожей – урахування тих студентів, які вивчають мову з метою подорожей і міжнародної мобільності. Для них можуть бути корисні практичні курси зі специфічним акцентом на мовні навички, необхідні для подорожей та міжнародного спілкування. Урахування рівня знань – при організації навчання важливо враховувати рівень знань студентів на початку курсу. Індивідуальний добір матеріалів – дозвіл на індивідуальний добір освітніх матеріалів та ресурсів для студентів відповідно до їхніх потреб і інтересів. Персональні плани навчання – розроблення персональних планів навчання для студентів, що уможливує визначення ними конкретних цілей та маршрутів для досягнення успіху в навчанні мови. Підтримка та консультації – забезпечення студентів можливістю отримувати консультації та підтримку від викладачів.

3. Підвищення мотивації. Створення середовища, яке посилює мотивацію студентів до вивчення іноземної мови. Це може бути досягнуто через практичні проєкти, змагання, можливість отримати міжнародний досвід, наприклад, через стажування, та інші стимули. Підвищення мотивації є однією з ключових складових успіху вивчення іноземної мови в закладах вищої освіти. Щоб зрозуміти цей аспект більше детально, необхідно прийняти до уваги різні стратегії та методи. Практичні проєкти

та завдання – включення студентів у практичні проекти, завдання та сценарії, які мають реальну або потенційну користь у реальному житті. Наприклад, вивчення мови через підготовку бізнес-проектів, рольових ігор або комунікативних завдань може мотивувати студентів, оскільки вони бачать користь у мові для розв'язання реальних проблем. Міжнародна співпраця – залучення студентів до міжнародних проектів, програм обміну та міжнародної співпраці, що потребує використання іноземної мови. Це може бути співпраця з іншими університетами, участь у міжнародних конференціях або проведення спільних досліджень. Стажування – надання можливостей для стажування в міжнародних компаніях або організаціях, де студенти можуть використовувати мову на практиці. Мовні клуби і заходи – організація мовних клубів, тематичних вечорів або мовних заходів, які стимулюють спілкування іноземною мовою в неформальній атмосфері. Це допомагає студентам розвивати практичні навички спілкування та насолоджуватися мовним процесом. Мовні ігри та конкурси – організація мовних ігор, конкурсів та змагань, які стимулюють конкуренцію та підвищують інтерес до вивчення мови. Вивчення на основі інтересів – залучення студентів до вивчення мови через їхні інтереси та хобі. Наприклад, вивчення мови через читання книг, переклади популярних пісень або фільмів. Сертифікація та досягнення – створення системи сертифікації та винагород за досягнення певних рівнів володіння мовою. Можливість отримати офіційний сертифікат або досягнення може стати мотивуючим чинником для студентів. Індивідуальний підхід – розроблення індивідуальних освітніх планів та цілей для кожного студента, за урахуванням їхніх особистих інтересів. Важливо підкреслити, що мотивація є індивідуальним процесом, і тому стратегія має враховувати різноманітність потреб і інтересів студентів. Комбінування різних підходів та методів допоможе створити стимулювальне освітнє середовище та підвищити ефективність вивчення іноземної мови.

4. Оцінка та звітність є важливими компонентами стратегії для вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти, оскільки вони допомагають визначити прогрес студентів і забезпечити ефективну систему навчання. Цей етап також можна розбити на декілька кроків. Оцінка мовних навичок – розроблення системи оцінки мовних навичок студентів, яка включає оцінку граматики, лексики, аудіювання, читання, письма та усного мовлення. Оцінка може здійснюватися шляхом проведення тестування, письмових завдань, усних екзаменів, портфоліо робіт тощо. Постійний моніторинг – здійснення постійного моніторингу прогресу студентів протягом освітнього процесу. Використання формативної оцінки надає викладачам змогу виявляти слабкі місця студентів і, таким чином, удосконалити освітній процес. Формативна звітність – забезпечення регулярної формативної звітності, яка передбачає повторні звіти та поради щодо покращення мовних навичок. Це може включати в себе зустрічі з викладачами, обговорення результатів тестів та завдань. Система рівнів – визначення рівнів володіння мовою відповідно до міжнародних стандартів, таких як CEFR (Спільна Європейська рамка по мовному навчанню) [3]. Це дозволяє студентам чітко оцінювати свій рівень та визначати цілі для покращення. Залучення студентів – залучення студентів до процесу оцінювання та звітності, дозволяючи їм брати участь у визначенні цілей, обговоренні результатів та розробці планів покращення. Портфоліо навчальних досягнень – створення портфоліо навчальних досягнень, де студенти можуть збирати свої найкращі роботи, тестові завдання та інші матеріали, що демонструють їхній прогрес та володіння мовою. Збори даних та аналітика – збір даних про результати оцінювання та використання аналітики для вдосконалення навчального процесу та розробки стратегій для подальшого покращення мовного навчання. Ця система оцінювання та звітності допомагає створити прозорий і відкритий процес навчання мови, сприяє мотивації студентів до досягнення своїх цілей та вдосконалює якість навчання.

5. Розширення інтернаціональної взаємодії є важливим аспектом стратегії для вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти. Цей аспект передбачає активне залучення студентів до міжнародних зв'язків, співпраці та взаємодії з іншими університетами, студентами та професіоналами з різних країн. Міжнародні програми обміну – забезпечення можливостей для студентів взяти участь у міжнародних програмах обміну, де вони можуть вивчати мову та отримувати академічний досвід в іншій країні. Це може бути як короткострокові обміни, так і програми для отримання ступенів за кордоном. Міжнародні стажування – пропонування студентам можливостей для міжнародних стажувань або практики в міжнародних компаніях або організаціях. Це допомагає студентам отримати міжнародний досвід та використовувати мовні навички на практиці. Міжнародні дослідницькі проекти – сприяння участі студентів у міжнародних дослідницьких проектах та співпраці з міжнародними науковими групами. Це допомагає студентам розвивати мовні та дослідницькі навички. Міжнародні конференції та заходи – сприяння участі студентів у міжнародних наукових конференціях, семінарах та інших заходах, де вони можуть представляти свої дослідження та спілкуватися з однолітками з інших країн. Мовна мобільність – підтримка студентів у вивченні іноземної мови та мовних навичок, які дозволяють їм ефективно спілкуватися та працювати з людьми з різних країн. Можливість брати участь у мовних клубах, спілкуватися з носіями мови та оточити себе міжнародним середовищем. Міжнародні спільні проекти – залучення студентів до спільних міжнародних проектів, де вони

співпрацюють зі студентами з інших країн. Це розвиває комунікаційні та міжкультурні навички. Міжнародна співпраця викладачів – сприяння співпраці викладачів та дослідників з іншими університетами, що сприяє обміну досвідом та знаннями. Ця стратегія допомагає студентам розширити свій світогляд, поглибити міжнародні зв'язки та отримати цінний міжкультурний досвід, що відкриває нові можливості для їхньої освіти та кар'єри.

6. Комунікація та підтримка. Забезпечення ефективної комунікації і підтримки для студентів, які вивчають іноземну мову може включати в себе консультації, мовні клуби, підтримку носіїв мови та інші ресурси. Комунікація та підтримка є важливими складовими стратегії для вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти. Цей аспект передбачає створення ефективної системи спілкування та підтримки для студентів, яка допомагає їм досягти успіху у вивченні мови. Цей аспект також має декілька пунктів. Зв'язок з викладачами – забезпечення відкритого та продуктивного зв'язку між студентами та викладачами. Це може включати в себе регулярні консультації, відкриті години прийому та можливість звертатися до викладачів з питаннями та проблемами. Мовні класи – організація мовних класів та групових занять, де студенти можуть спілкуватися іноземною мовою та вдосконалювати свої навички спілкування. Онлайн ресурси – надання студентам доступу до онлайн ресурсів для вивчення мови, таких як інтерактивні вправи, відеоуроки, аудіоматеріали та мовні додатки [2]. Мовні клуби та групи підтримки – організація мовних клубів і груп підтримки, де студенти можуть спілкуватися мовою, обговорювати свої проблеми та обмінюватися досвідом. Індивідуальні консультації – надання можливості студентам отримувати індивідуальні консультації з вивчення мови та розвитку навичок. Підтримка для мовленнєвої практики – сприяння можливостям для студентів практикувати усне мовлення в реальних ситуаціях, таких як обговорення тематичних завдань, дебати, виступи тощо. Звітність та зворотній зв'язок – регулярна звітність стосовно прогресу студентів та можливість отримання фідбеку щодо їхнього вивчення мови. Кар'єрна підтримка – надання підтримки студентам у використанні мови для майбутньої кар'єри, включаючи підготовку до співбесід та розроблення резюме.

Стратегія має бути гнучкою і адаптованою до конкретних потреб та можливостей кожного закладу вищої освіти. Важливо забезпечити різноманітність та доступність можливостей для студентів, щоб максимально відповідати на їхні потреби та мотивацію.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Це дослідження підкреслює багатогранність розроблення стратегії викладання іноземних мов у закладах вищої освіти. Результати дослідження підтверджують важливість запровадження інноваційних педагогічних технологій, які надають пріоритет значущому спілкуванню та навчанню на основі досвіду. Комунікативний підхід, навчання, засноване на завданнях, та програми занурення виявляються успішними методами навчання, котрі сприяють оволодінню мовою. Інтеграція технологій, зокрема використання онлайн-ресурсів та змішаного навчання, вважається цінним інструментом для покращення досвіду вивчення мови. Культурне занурення, включно з програмами навчання за кордоном і доступом до автентичних матеріалів, визначено як вирішальний елемент у розвитку культурної компетентності. Кваліфікація та досвід викладачів іноземних мов мають першорядне значення для успіху мовних програм, тому заклади вищої освіти мають інвестувати в професійний розвиток і практику найму, щоб забезпечити володіння викладачами необхідними навичками. Більше того, розуміння і використання мотивації студентів, особливо внутрішньої, може відігравати ключову роль у підтримці зусиль з вивчення мови. Створення динамічного, цікавого освітнього середовища, що сприяє співпраці між студентами, є практичним підходом до активації зацікавленості студентів.

Отже, розроблення ефективної стратегії викладання іноземних мов у закладах вищої освіти потребує цілісного підходу, який охоплює педагогічні інновації, інтеграцію технологій, культурне занурення, кваліфікацію викладачів і мотивацію студентів. Отримані висновки становлять теоретичну основу, на якій заклади вищої освіти можуть оптимізувати та модифікувати свої лінгвістичні програми з метою більш ефективної підготовки студентів до життя в умовах все більш взаємопов'язаного світу.

Список використаних джерел

1. Дубовик О. Формування полікультурної компетенції майбутніх спеціалістів (теоретико-методологічний аспект). URL: <https://lib.iitta.gov.ua/6894/1/paragraf.pdf>.
2. Столярчук Л. Формування полікультурної компетентності студентів у процесі вивчення іноземних мов. *Обрії*. 2014. № 1. С. 95-99.
3. Council of Europe. Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment. Cambridge University Press, 2001. 260 p.
4. Lightbown P. M., Spada N. How languages are learned. Oxford University Press, 2013. 233 p.
5. Brown H. D. Principles of language learning and teaching. Pearson Education, 2007. 352 p.
6. Nation P., Macalister J. Language curriculum design. Routledge, 2010. 224 p.
7. Warschauer M., Healey D. Computers and language learning: An overview. *Language teaching*, 1998. Vol. 31(2). Pp. 57-71.
8. Dörnyei Z. The psychology of the language learner: Individual differences in second language acquisition. Lawrence Erlbaum Associates, 2005. 259 p.
9. Реформа вищої освіти. URL: <https://osvita.ua/vnz/reform/89639/>.

References

1. Dubovyk O. Formuvannya polikulturnoi kompetentsii maibutnikh spetsialistiv (teoretyko-metodolohichni aspekt). URL: <https://lib.iitta.gov.ua/6894/1/paragraf.pdf>.
2. Stoliarchuk L. Formuvannya polikulturnoi kompetentnosti studentiv u protsesi vyvchennia inozemnykh mov. Obrii. 2014. № 1. S. 95-99.
3. Council of Europe. Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment. Cambridge University Press, 2001. 260 p.
4. Lightbown P. M., Spada N. How languages are learned. Oxford University Press, 2013. 233 p.
5. Brown H. D. Principles of language learning and teaching. Pearson Education, 2007. 352 p.
6. Nation P., Macalister J. Language curriculum design. Routledge, 2010. 224 p
7. Warschauer M., Healey D. Computers and language learning: An overview. Language teaching, 1998. Vol. 31(2). Pp. 57-71.
8. Dörnyei Z. The psychology of the language learner: Individual differences in second language acquisition. Lawrence Erlbaum Associates, 2005. 259 p.
9. Reforma vishchoi osvity. URL: <https://osvita.ua/vnz/reform/89639/>.